

A photograph of two women in winter clothing. The woman on the left wears a red coat and a pink knit hat. The woman on the right wears a green parka and a brown scarf. They are both smiling and holding up a large, glowing white sphere between them. The background is a blurred red wall.

Hoe ladders ontroerend kunnen zijn en hoe plastieken buizen een podium kunnen krijgen

Greet Jacobs en Salomé Mooij van DE MAAN knutselden samen een poëtische, verbeeldende voorstelling in elkaar

Theatermakers Greet Jacobs en Salomé Mooij zochten voor *De vrouw die zich verslikte in haar ondergoed* allerlei vergeten spullen bij elkaar en bouwden er landschappen mee. Wat je erin ziet? Dat is heel persoonlijk. Misschien wel een vrouw die zich verslikt in haar ondergoed. Al word je ook geholpen door een compositie van kinderstemmen die je vertellen wat zij erin zien. Een voorstelling voor kinderen (5+) waar ook volwassenen heel veel plezier aan zullen beleven.

Van waar kwam het idee om te werken met gevonden voorwerpen?

— **Greet:** We wilden heel graag een voorstelling maken waarin we kleine wereldjes bouwen, waarbij je hoort wat kinderen erin zien en waar je als publiek naar mag meekijken en -luisteren. Je krijgt daardoor een soort gids in je eigen verbeelding.

— **Salomé:** Ons vooronderzoek voor deze voorstelling werd ook meteen een vormonderzoek: we wilden op de scène enkel werken met gevonden materialen. Er was maar één ding belangrijk: ze moesten ons ontroeren. Dat kwam er meestal op neer dat het dan al een leven moest gehad hebben en dus liefst authentieke dingen die een beetje scheef of mank waren. We hebben in ateliers spullen gezocht, op straat, in containers... echt dumpster diving.

— **Greet:** Een rood stuk metaal, bouwafval, grappige plasticen buizen... En het leuke daaraan is: je kan niet mis kiezen want je selecteert heel intuïtief. Als het ons raakt, dan mag het mee doen.

— **Salomé:** Alleen voor onze decorploeg was dat niet altijd evident (*lacht*). Volgens mij was het voor hen wel spannend om met ons te werken. We gaven hen geen heel duidelijke opdrachten of een heldere planning, en dus moesten ze zelf veel onderzoeken. Dat vonden ze wel leuk maar misschien soms ook irritant.

— **Greet:** 'Ontroerende laddertjes' vroegen we bijvoorbeeld (*lacht*). Voor ons super duidelijk, maar zij moesten dan wel op zoek naar wat er in onze verbeelding ontroerend was. >

'Door interactie met de kinderen tijdens het maken hadden we een bom aan materiaal met allemaal hele ontroerende zinnnetjes en opmerkingen.' - Salomé

Salomé Mooij

- °1990, Den Haag
- Studeerde in 2018 af aan het RITCS
- Maakt werk op het snijvlak van performance en artistiek onderzoek
- Maakte beeldend en figurentheater met haar collectief Dividu en wordt nu ondersteund door SoAP Maastricht
- Samen een voorstelling maken met Greet stond al jaren stiekem op haar bucketlist

Greet Jacobs

- °1988
- Theatermaker en actrice
- Studeerde in 2014 af aan het RITCS
- Actief bij gezelschappen als Zuidpool, De Koe, DE MAAN, Studio Orka, hetpaleis, Tuning People...
- Maakt sinds 2020 deel uit van de artistieke leiding van DE MAAN

Beeld: Diego Franssens

› **Maakte dat er een langer maakproces van?**

— **Salomé:** Niet langer, wel avontuurlijker. Zo hadden we een keer een boom gevonden op straat en Greet heeft die naar het atelier gesleept. Die wilden we in de voorstelling. Plots zaten we daardoor met z'n allen in een grappig denkproces.

— **Greet:** Ja, want hoe kan je van zo'n gevonden brol een werkbaar theaterding maken? Onze tak was rot, dus die zou de tournee nooit overleefd hebben. We moesten dus vaak toch nog een compromis zoeken tussen werkbaarheid en de *objets trouvés*. Omdat we van die authenticiteit in materialen echt een spelregel hadden gemaakt, was het dus inderdaad soms een grappige oefening om de versleten werkelijkheid héél goed na te maken om er 2 jaar mee te kunnen toeren.

Jullie hebben ook kinderen uit heel Vlaanderen betrokken bij het maken van de voorstelling.

— **Salomé:** Ja, die interactie met de kinderen, dat was echt een feest. We hadden daarvoor een bom aan materiaal met allemaal hele ontroerende zinnnetjes en opmerkingen. Daar werden we als makers soms verliefd op.

— **Greet:** We lieten kinderen reageren op - ik zeg maar iets - een groot vierkant *moussen* blok waarmee we op het podium komen. Al die

reacties hebben we opgenomen en die hoor je als audio bij de voorstelling. Eerst was het voor kinderen soms lastig, omdat ze op school letterlijk binnen de lijntjes leren kleuren. Maar na een tijdje voelde je die hoofdjes echt open gaan. Heel leuk.

— **Salomé:** Het is niet dat er per se gebrek aan verbeelding is bij kinderen hoor, maar vanaf 7 jaar merk je wel een inperking van die verbeelding. Ze krijgen in de klas vaak aangeleerd dat je maar op één manier mag denken. Dat dingen juist of fout zijn.

— **Greet:** Terwijl alles daartussen ook ok is! Wij zijn gewoon benieuwd naar wat er in hun hoofd zit. Dingen kunnen zien is de basis van creativiteit. Dat is ook waarom kunst gezond is, denk ik.

— **Salomé:** En buiten de hokjes denken. Daar gaat de voorstelling ook wel erg over.

En daar kunnen ook ouders nog wel wat van leren?

— **Greet:** Ik vind dat goed kindertheater altijd voor kinderen én volwassenen boeiend moet zijn. Dat is toch wat we bij DE MAAN altijd trachten te doen. Als volwassene ga je hier totaal anders naar kijken dan als kind. Wij staan daar zelf als 2 volwassenen ook gewoon wat te spelen tussen een hoop brol.

Beeld: Diego Franssens

— **Salomé:** En dat maakt dat volwassenen ook vaak bij ons buiten gaan met zin om terug te gaan spelen. Als iemand zo uit onze voorstelling stapt, dan vind ik dat het mooiste compliment.

— **Greet:** Mensen zijn groot en soms klein, en dat maakt voor mij niet uit als ik theater maak.

— **Salomé:** Zet die zin maar heel groot in het artikel! (*lacht*)

Willen jullie nog iets kwijt aan jullie toekomstig publiek?

— **Greet:** Het is een heel mooi einde, maar dat gaan we nog niet verklappen.

— **Salomé:** Ja, ontzettend ontroerend.

— **Greet:** Daarvoor moet je zeker komen, voor het einde, ook al speel ik zelf niet meer mee. (*nvdr Greet was hoogzwanger tijdens het interview en zal tijdens de voorstelling in Bornem worden vervangen door actrice Barbara T'Jonck.*)

— **Salomé:** Dat einde staat totaal los van Greet.

— **Greet:** Werkt met en zonder Greet.

'Mensen zijn groot en soms klein, en dat maakt voor mij niet uit als ik theater maak.'

- Greet

DE MAAN De vrouw die zich verslikte in haar ondergoed (5+)

Een prachtige beeldende voorstelling, een speelse uitnodiging voor jong en oud om samen te kijken naar hoe wij kijken.

Za 04.03 om 14.30 uur
Schouwburg
www.demaan.be
familie theater